

Abstrakt

Transplantace a otázky s ní spojené tvoří významné odvětví medicínského práva, které se neustále rozvíjí. Jde o téma stále aktuální, protože darovaných orgánů je nedostatek a současná nabídka nestačí uspokojit všechny poptávající příjemce. Jde o problematiku, v rámci které dochází ke střetu etických, právních, medicínských i ekonomických faktorů, a pro většinu problémů spojených s transplantacemi nelze nalézt jednoznačné řešení.

Tato diplomová práce se zaměřuje na stávající právní úpravu darování orgánů a tkání a transplantací v České republice, kterou tvoří zejména transplantační zákon a řada mezinárodních smluv, kterými je Česká republika vázána. Cílem této práce je komplexní zhodnocení současné úpravy v komparaci s právní úpravou Spolkové republiky Německo, poukázání na určité nedostatky, které současné právní řešení vykazuje a navržení možného řešení těchto nedostatků.

Na základě provedené komparace práce dochází k závěru, že český transplantační zákon představuje poměrně kvalitní právní úpravu, která však má určité nedostatky, jež neodstranila ani přijatá novela transplantačního zákona. Ve vztahu k německému transplantačnímu zákonu však jde o modernější právní úpravu, ve které se mnohem méně uplatňují paternalistické tendence státu a je více respektována autonomie každého člověka. Otázka možné legalizace finančního prospěchu z darování částí lidského těla však zůstává v obou úpravách opomíjena a zatím je tato problematika probírána pouze v teoretické rovině na úrovni odborných diskusí.

Klíčová slova:

Transplantace, autonomie, zdravotnické právo